

slaaet fast, men det ene Ting kan virkelig ikke mod det andet Tings udtrykkelige Protest prøve paa at lade visse Forudsætninger være gældende, saaledes at de ogsaa skulde have Betydning for de andre Faktorer af Lovgivningsmagten. (*Och Hansen*: Hvori ligger denne Protest?) Flertallet nedlægger denne Protest gennem Flertallets enstemmige Udtalelser her og gennem min Mund som Ordfører. Det kan godt være, at man tidligere har været meget omhyggelig med at fjerne saadanne Pletter af Finansloven. Det finder jeg i og for sig er meget rigtigt, og jeg finder ogsaa, at Pletter skal man gerne se at blive af med, men naar Pletterne ikke ere af anden Beskaffenhed, end man ved at blæse paa dem kan faa dem til at flyve ud i Luften, og at de ikke faa noget at betyde, saa er det den nemmeste Maade at blive af med dem paa, og af anden Beskaffenhed finder jeg ikke, at de Pletter her ere. Hvis Anmærkningerne havde et Indhold, som kunde skade Landstingets fremtidige Stilling, og hvis vi ganske stiltiende vilde finde os i, at det paa en ostentativ Maade blev gjort gældende, at det skulde Landstinget være bundet til — jeg ved ikke, hvad Folk kunne hitte paa — saa var det en anden Sag, men der er i Virkeligheden kun indsat Anmærkninger, hvis Natur og Beskaffenhed jeg ved første Behandling tillod mig nærmere at forklare, og som Flertallet ogsaa har forklaret i Betænkningen, og derefter ere disse Ting af den Beskaffenhed, at det ikke er værd at forlange Rigsdagens Samvær en eneste Dag for at faa dem bort. Da jeg ikke skønner, og Flertallet ikke skønner, at Anmærkningerne efter deres Indhold kunne genere Landstinget ved fremtidige Behandlinger af Finansloven, mener jeg, at vi handle fuldkommen rigtigt ved at lade dette passere med den Forstaaelse, som vi naturlig maa lægge deri. Naar det ærede kongevalgte Medlem (*Steffensen*) mente, at vi skulde stemme Anmærkningerne ud, sende Finansloven tilbage og tage Konsekvenserne, selv om de bestod i, at der ikke var nogen Finanslov efter Finansaarets Udløb, saa tror jeg dog, man vil erkende, at det er meget klogere og fornuftigere at undgaa at skabe Konflikt paa saadanne Punkter, som i og for sig ere uden Betydning. Det vilde let kunne siges, at vi gik ud paa at skabe Konflikt, thi der har jo været stillet Forslag i Folketinget om at stemme disse Anmærkninger ud, og Folketinget har været sig derved. Det tyder ikke paa, at Folketinget skulde ville bøje sig, fordi vi stemte

dem ud; deraf vilde Følgen være et Fællesudvalg, og deraf vilde atter følge, at vi ikke fik nogen Finanslov før Finansaarets Udløb. Man vil maaske sige, at saa kunde vi følge den Vej, som det ærede Medlem antydede, at vedtage en midlertidig Finanslov for de berømte to Maaneder. Ja, det kunde man gøre, men ærede Medlemmer ville ikke være blinde for, at den naturlige Forudsætning for Overenskomsten af 1894 er den, at det er den samme Rigsdag, der arbejder videre i de to Maaneder, thi hvis man skal have ny Valg, saa skulde ganske ny Forslag fremsættes for den Rigsdag, der derefter træder sammen, og der er da ikke Tale om at fortsætte videre med det Arbejde, her er gjort. Der kan altsaa ikke være Tale om under de foreliggende Omstændigheder at kunne gaa en saadan Vej og overhovedet ikke om at gaa nogen anden Vej, end at man maa sige: Da vi ønske at gøre Finansloven færdig og ikke ville gøre noget, der kan forhindre det, og da det ikke er nødvendigt at gøre noget i den Retning, fordi Anmærkningerne ere ganske betydningsløse, saa tage vi Finansloven, som den er.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de to Punkter, jeg tillod mig at fremdrage første Gang, jeg havde Ordet, og jeg skal begynde med det sidste. Den ærede Ordfører talte nu noget om, at det kunde være meget rart for den paagældende Egn at faa Hjælp af Staten til, at disse fortrinlige Arealer kom til at give et fortrinligt Udbytte, og han mente, at dette var noget ganske enestaaende. Jeg skal over for dette henvise til de Bemærkninger, jeg fremsatte før, og blot tilføje, at foruden de meget betydelige Værdier, som næsten hvert Aar gaa tabte i den paagældende Egn paa Grund af Oversvømmelser, og fordi Sand standser Vandløb o. s. v., maa det ogsaa bemærkes, at disse Arealer en Gang have været meget fortrinlige, men at deres Ydeevne Aar for Aar er svækket i den Grad, at det ogsaa af den Grund er nødvendigt at yde Støtte. Jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men henvise til, hvad jeg tidligere har udtalt. — Naar den ærede Justitsminister har sagt, at Bevillingen til denne Kommission er afhængig af, om Tingene ville vælge Medlemmer til en saadan Kommission, og henviste til, at Ordføreren for det andet Ting havde omtalt det som en Forudsætning for denne Bevilling, at der skulde vælges en Rigsdags-